

Uitspraak Commissie van Beroep 2017-033A d.d. 25 oktober 2017

(mr. C.A. Joustra, voorzitter, mr. S.B. van Baalen, mr. A. Bus, mr. A. Smeeing-van Hees en F.R. Valkenburg AAG RBA, leden, en mr. H.C. Dobbelaar-ten Cate, secretaris)

Samenvatting

Zorgplicht geschonden door de bank jegens Belanghebbenden door geen onderzoek te doen naar de tussenpersoon die de gelden van Belanghebbenden belegde en die niet over de vereiste vergunning beschikte. De bedrijfsomschrijving van de tussenpersoon ('vermogensbeheer voor derden en vermogensadvies') gaf concrete aanleiding tot een dergelijk onderzoek. Dat onderzoek mocht van de bank gevergd worden, ook al had de tussenpersoon bij de aanvraag tot het openen van een beleggingsrekening aangegeven voor eigen rekening te gaan beleggen, aangezien voormelde bedrijfsomschrijving, met daarin tegenstrijdige informatie, bekend was bij de bank. Het causaal verband is gegeven. Als de bank het vereiste onderzoek had gedaan, was duidelijk geworden dat deze tussenpersoon niet over de vereiste vergunning beschikte en had de bank geweigerd een beleggingsrekening te openen, althans de transacties voor rekening en risico van derden zoals Belanghebbenden geweigerd. Weliswaar valt niet uit te sluiten dat de tussenpersoon had getracht via een andere wijze de gelden op vergelijkbare wijze te beleggen. Echter, de tussenpersoon had daarbij een andere intermediair nodig gehad met toegang tot de beurs. Ook voor die instelling had de wettelijke verplichting gegolden dat zij niet zonder nader onderzoek, gelet op de omschrijving van de activiteiten van de tussenpersoon, haar diensten had mogen verlenen. Uitgangspunt moet daarbij zijn dat als een dergelijke andere instelling was aangezocht, deze instelling aan die verplichting had voldaan. Een andere uitleg zou een effectieve werking van het vergunningstelsel waarbij de (particuliere) belegger beschermd wordt tegen financiële instellingen die zonder vergunning hun diensten aanbieden, op ontoelaatbare wijze doorkruisen. De bank is aansprakelijk voor de geleden schade, met dien verstande dat de eigen schuld aan de zijde van Belanghebbenden op 50% wordt gesteld doordat zij zonder enig onderzoek in zee zijn gegaan met deze tussenpersoon, die een riskante beleggingsstrategie met hoge kosten voorstond ten aanzien van de gelden van Belanghebbenden die - naar eigen zeggen - bedoeld waren voor de oudedagsvoorziening.

[Klik hier voor de uitspraak in eerste aanleg.](#)

I. De procedure in beroep

- I.1 Bij een op 23 november 2016 door de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening (verder: Commissie van Beroep) ontvangen beroepschrift hebben Belanghebbenden – onder aanvoering van vier grieven - een uitspraak van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening (verder: Geschillencommissie) van 12 oktober 2016 (kenmerk: [nummer]) ter toetsing voorgelegd.
- I.2 De Bank heeft verweer gevoerd bij een op 23 februari 2017 bij de Commissie van Beroep binnengekomen verweerschrift. Daarbij heeft zij een incidentele grief opgeworpen tegen de bestreden uitspraak.

- 1.3 Op 24 april 2017 is namens Belanghebbenden een nader stuk in het geding gebracht, zijnde het proces-verbaal van het verhoor van de heer [naam 1] zoals afgenomen door twee verbalisanten van politie [naam 3] op 5 augustus 2010. Bij een op 28 april 2017 bij de Commissie van Beroep binnengekomen verweerschrift hebben Belanghebbenden vervolgens verweer gevoerd tegen de incidentele grief.
- 1.4 De Commissie van Beroep heeft het beroep mondeling behandeld op 8 mei 2017. Beide partijen waren aanwezig. Partijen en hun vertegenwoordigers hebben hun standpunten aldaar nader toegelicht, de beide gemachtigden mede aan de hand van een pleitnota. Voorts hebben zij op vragen van de Beroepscommissie geantwoord.

2. De procedure in eerste aanleg

Voor het verloop van de procedure in eerste aanleg verwijst de Commissie van Beroep naar de aan deze uitspraak gehechte uitspraak van de Geschillencommissie.

3. Feiten

- 3.1 De Commissie van Beroep verwijst voor de feiten naar de overwegingen 2.1 tot en met 2.9 van de uitspraak van de Geschillencommissie. Daartegen zijn geen klachten of grieven gericht. Samengevat en waar nodig aangevuld met andere feiten die volgen uit niet weersproken stellingen van partijen, komen de feiten neer op het volgende.
- 3.2 Belanghebbenden hebben in het verleden een effectenportefeuille bij [naam 4] aangehouden. Omdat zij verlies hadden geleden op deze portefeuille en hadden vernomen dat de heer [naam 1], een bekende uit het dorp, zich met beleggen bezighield, hebben zij in 2008 besloten een deel van hun vermogen te laten beleggen door [naam 2] B.V., de onderneming van de heer [naam 1] (hierna aangeduid als [naam 2]). De bedrijfsomschrijving van [naam 2] in het handelsregister was: 'beleggen van vermogens voor derden en adviseren op vermogensgebied'.
- 3.3 In 2008 hebben de Bank en [naam 2] een offerte voor twee beleggingsrekeningen ondertekend. De offerte had betrekking op de abonnementskosten en een korting op transacties in effecten genoteerd bij Euronext Amsterdam. In deze offerte staat:
“(...) Offerte voor rekening [twee rekeningnummers]
Op basis van de individuele overeenkomst biedt [naam 5] u het volgende:
· 100% korting op de abonnementskosten (...)
· Een speciaal maximum tarief van € 100,- voor transactiekosten met betrekking tot effecten genoteerd aan Euronext Amsterdam
Voor het overige zullen de standaard tarieven en condities van [naam 5] van toepassing zijn.
(...)
Deze korting gaat in per 1 april 2008 en blijft van kracht tot 1 april 2009. (...)”

3.4 [naam 2] heeft begin mei 2008 een beleggingsrekening bij de Bank geopend. De Bank heeft het door [naam 2] ingevulde ‘Openingsformulier rechtspersoon zelf beleggen’ overgelegd (hierna: Openingsformulier). In dit formulier is, bij de vraag ‘Gaat u op deze [naam 5]-rekening vermogen beheren van derde(n)’ aangekruist: ‘Nee, ik beheer alleen het vermogen van mijzelf.’

3.5 In juni en september 2008 hebben Consumenten in totaal een bedrag van € 1.345.000,00 overgemaakt naar een rekening van [naam 2] bij een andere bank.

3.6 In haar brief van 2 december 2009 heeft de Bank aan [naam 2] geschreven:

“(...) Hierbij bericht [naam 6] (...) u dat zij de cliëntrelatie die zij heeft met [naam 2] wenst te beëindigen. Onlangs heeft u een verklaring afgelegd over een brief die u had opgesteld waarbij u zonder toestemming van [naam 6] het briefhoofd van [naam 6] heeft gebruikt. De brief was voorzien van de nagemaakte ondertekening door één van onze directeuren. Ondanks dat u in de verklaring stelde de brief uitsluitend voor eigen gebruik te hebben opgesteld, is ons onlangs gebleken dat de brief bij derden terecht is gekomen. Dit incident heeft het vertrouwen, dat [naam 6] in u moet kunnen hebben, ernstig geschonden. Voortzetting van de cliëntrelatie met [naam 2] achten wij, gezien uw betrokkenheid bij deze vennootschap, om deze reden niet mogelijk. Wij verzoeken u de tegoeden die [naam 2] aanhoudt op (...) rekening [nummer] en [naam 5] Spaarrekening met nummer (...) binnen 4 weken na datum van dit schrijven over te boeken naar een andere bankinstelling. De portefeuille van rekening (...) kunt u binnen deze periode verkopen dan wel overboeken naar een andere bankinstelling. Eventuele tegoeden of effecten die na afloop van genoemde periode op deze rekeningen aanwezig zijn, zullen wij afboeken. Genoemde rekeningen zullen wij vervolgens sluiten. (...)”

3.7 De Bank heeft in deze procedure een ongedateerd document, met daarop ‘zeer vertrouwelijk’ overgelegd waarin de werkzaamheden van [naam 2] worden beschreven. In dit document staat onder meer:

“(...) Doel van [naam 2] is het beleggen van vermogens van derden, op de handelswijze van daytrader, dus speculeren op grote koersverschillen per dag met grote hefboomeffecten.

Strategie

Het beleggen vindt plaats via een beleggingsrekening bij de effectenbroker [naam 5] of [naam 6] en in aandelen van bedrijven welke genoteerd staan op de Amsterdamse Effecten Beurs. Als daytrader wordt er vaak gehandeld in Shorts en Longs. (...) Artikel 18 geeft [naam 2] ten alle tijde de mogelijkheid om alle gemaakte transactiekosten (...) in rekening te brengen bij de cliënt (...). [naam 2] heeft artikel 18 kunnen opnemen, nadat [naam 2] met de effectenbroker [naam 5] en [naam 6] (...) een (...) nultarief voor de abonnementskosten van [naam 5] Pro en een maximum tarief van € 100,- op de transactiekosten met betrekking tot effecten genoteerd aan (...) Euronext Amsterdam [werkwoord ontbreekt na ‘nadat’, toevoeging CvB]. Zie het schrijven (...) van [naam 5] en [naam 6] van 1 april 2008. (...)”

3.8 Voorts is in voormeld document het volgende opgenomen:

“Met Belanghebbenden (de eerste cliënten van [naam 2]) was [naam 2] het volgende omtrent de transactiekosten overeengekomen, alvorens het beleggingscontract aan te gaan. Gebaseerd op € 700.000,- inleg (...) zou [naam 2] gemiddeld 14 transacties per dag maken, gedurende 5 dagen per week en maximaal 48 weken per jaar, tegen een normaal transactietarief / provisietarief van maximum € 250,- per transactie, in de ordergrootte van 1 x € 200.000,- en 2 x € 250.000,- maakt een totaal (...) 10.080 transacties. Dit aantal tegen maximaal € 250,- maakt aan totale transactiekosten / provisiekosten per jaar van € 2.520.000,- (...) de transactiekosten/ provisiekosten [worden] in eerste instantie (...) in rekening gebracht ten laste van de beleggerrekeningen van [naam 2] en vervolgens brengt [naam 2] deze (...) in rekening bij de cliënt (...) met een maximum van € 240.000,- exclusief btw per jaar. (...)”

- 3.9 In mei 2010 heeft een accountant vastgesteld dat [naam 2], met het van Belanghebbenden ontvangen vermogen, in totaal voor een bedrag van € 62.277.314 effecten heeft gekocht, voor € 61.177.198 effecten heeft verkocht, € 124.952 aan transactiekosten heeft betaald en aan Consumenten een bedrag van € 141.184 terugbetaald.
- 3.10 De AFM heeft, in een brief van 16 juni 2010 aan de districtsrecherche Noord van de politie [naam 3], een oordeel gegeven over de toelaatbaarheid van [naam 2]'s activiteiten. De AFM schrijft in deze brief dat het op grond van artikel 2:96 van de Wet op het financieel toezicht (hierna: Wft) verboden is zonder vergunning beleggingsdiensten te verlenen en dat [naam 2] in strijd met dit verbod heeft gehandeld.
- 3.11 Nadat Belanghebbenden aangifte tegen de heer [naam 1] hadden gedaan, is laatstgenoemde veroordeeld wegens verschillende strafbare feiten.
- 3.12 Belanghebbenden hebben bij de Geschillencommissie in de kern betoogd dat de Bank ten onrechte beleggingsrekeningen heeft geopend ten name van [naam 2] omdat zij wist, dan wel behoorde te weten dat [naam 2] gelden namens derden zou gaan beleggen zonder dat zij over de daarvoor benodigde vergunning beschikte (met een beroep op HR 23 december 2005, NJ 2006, 289, Safe Haven en HR 27 november 2015, ECLI:NLHR:2015:3399, Stichting Belangenbehartiging Gedupeerde Beleggers/ ABN AMRO). De Bank heeft dat betoog bestreden. De Geschillencommissie heeft kort gezegd geoordeeld dat de Bank de op haar rustende zorgplicht heeft geschonden door geen nader onderzoek te verrichten naar het doel van de beleggingen van [naam 2], terwijl zij kennis had genomen van de bedrijfsomschrijving van [naam 2] waarin stond 'het beleggen van vermogens voor derden en adviseren op vermogensgebied'. Vervolgens wijst de Geschillencommissie de vordering echter af vanwege het ontbreken van causaal verband. Daartoe overweegt de Geschillencommissie:

"Vast staat dat Consumenten in 2008, om Y BV [[naam 2], CvB] in staat te stellen voor hen beleggingswerkzaamheden te verrichten, een bedrag van € 1.345.000 hebben overgemaakt naar de rekening die Y BV aanhield bij een andere bankinstelling. Door die overmaking is Y BV in staat gesteld naar eigen inzicht over dit bedrag te beschikken. De Commissie kan niet als vaststaand feit aanmerken dat Consumenten dit bedrag van Y BV zouden hebben teruggekregen indien de bank, na te hebben vastgesteld dat Y BV of haar bestuurder X als financiële dienstverlener over gelden van derden beschikte zonder over de vereiste vergunning te beschikken, terstond zou hebben geweigerd een rekening voor Y BV te openen, althans zou hebben geweigerd om ten aanzien van die rekening transacties uit te voeren. Naar het oordeel van de Commissie is op basis van de haar voorgelegde feiten zelfs niet waarschijnlijk te noemen dat zulk (onverwijld) handelen van de bank ertoe zou hebben geleid dat Consumenten het aan Y BV overgemaakte bedrag hadden teruggekregen. Het staat vast dat Consumenten zonder meer hebben vertrouwd op hetgeen X hun vertelde over diens uiterst profijtelijke wijze van beleggen. Aangenomen – hetgeen op zichzelf al niet waarschijnlijk is – dat X Consumenten in alle eerlijkheid zou hebben verteld dat de bank hem het gebruik van een rekening had geweigerd, valt allerminst uit te sluiten dat Consumenten zouden zijn afgegaan op mededelingen van X die hem in staat hadden gesteld het reeds in bezit gekregen bedrag op andere wijze, via een bij een andere bankinstelling geopende rekening, te blijven gebruiken voor zijn beleggingsstrategie die, naar achteraf moet worden vastgesteld, buitengewoon risicovol is en onevenredig hoge kosten meebrengt. In elk geval is onvoldoende aannemelijk dat adequaat handelen van de bank als hiervoor bedoeld ertoe zou hebben geleid dat Consumenten weer de beschikking zouden hebben gekregen over het bedrag dat zij hebben overgemaakt naar een rekening van Y BV bij een andere bankinstelling. "

- 3.13 De Commissie van Beroep zal in het hiernavolgende ingaan op de standpunten en verweren van partijen, voor zover voor de beoordeling relevant.

4. Beoordeling van het beroep

- 4.1 Met betrekking tot het oordeel van de Geschillencommissie ten aanzien van de zorgplicht rustend op de Bank en de schending daarvan, waartegen de incidentele grief van de Bank opkomt, geldt het volgende. Vast staat dat de Bank, voordat zij de effectenrekeningen ten behoeve van [naam 2] opende, beschikte over een verklaring van [naam 2] waarin haar bestuurder verklaarde geen gelden van derden te zullen gaan beheren en over een uittreksel uit het handelsregister waarin als bedrijfsomschrijving van [naam 2] staat opgenomen: beleggen van vermogens voor derden en adviseren op vermogensgebied. De Bank, als ter zake professioneel en deskundig, wordt geacht te weten dat [naam 2] een vergunning nodig had indien zij overeenkomstig haar bedrijfsomschrijving gelden zou gaan beleggen voor rekening en risico van derden op basis van vermogensbeheer dan wel door middel van vermogensadvies (artikel 2:96 Wet op het financieel toezicht (Wft)), vgl. HR 2 september 2016, ECLI:NL:HR:2016:2012 en ook HR 27 november 2015, CLI:NL:HR:2015:3399, r.o. 4.6. Uit die rechtspraak blijkt voorts dat als een instelling zoals de Bank concrete aanwijzingen heeft dat sprake is beleggingen van derden via door haar cliënt bij haar aangehouden rekeningen zonder dat deze cliënt over de vereiste

vergunning beschikt, zij nader onderzoek dient te doen. Indien een dergelijke instelling daartoe niet overgaat, kan dat onrechtmatig zijn ten opzichte van deze derden en dient zij de schade die daarvan het gevolg is in beginsel te vergoeden.

- 4.2 Zoals hiervoor vastgesteld heeft de Bank, alvorens tot sluiting van de overeenkomst met [naam 2] te komen, kennisgenomen van de bedrijfsomschrijving van [naam 2]. De Bank wist dus dat op basis van die omschrijving dat [naam 2] een onderneming was met als enige bedrijfsactiviteiten het beheren van het vermogen van derden en het adviseren op vermogensgebied. De Bank had derhalve concrete informatie gekregen waaruit zij had kunnen en moeten afleiden dat [naam 2] - in weerwil van de afgegeven verklaring - beleggingsactiviteiten zou (kunnen) gaan verrichten waarvoor zij over een vergunning moest beschikken. Onder die omstandigheden had de Bank niet zonder nader onderzoek mogen vertrouwen op de door [naam 2] afgegeven verklaring in het Openingsformulier, maar had zij nader onderzoek moeten doen naar het doel van de te openen rekening, te meer omdat het namens [naam 2] ingevulde Openingsformulier door partijen op 8 mei 2008 is ondertekend, terwijl het uittreksel uit het handelsregister, dat blijkt de door de Bank zelf in het geding gebrachte stukken gevoegd was bij het door [naam 2] afgegeven Openingsformulier, is gedateerd op 3 juni 2008 en dat door een medewerker van de Bank van een paraaf is voorzien. De informatie uit het uittreksel is derhalve gezien door een medewerker van de Bank en is ontvangen nadat eerder het Openingsformulier was ontvangen met daarin met de bedrijfsomschrijving strijdige informatie. Eenvoudig onderzoek in de desbetreffende registers zou hebben uitgewezen dat [naam 2] niet beschikte over de vereiste vergunning als bedoeld in artikel 2:96 Wft. Dat onderzoek heeft de Bank nagelaten waardoor zij de op haar rustende zorgplicht heeft geschonden, hetgeen onrechtmatig is jegens Belanghebbenden. De incidentele grief faalt reeds om die reden. Belanghebbenden hebben daarom geen belang meer bij een oordeel over hun stelling dat de incidentele grief geen behandeling behoeft omdat niet duidelijk is tegen welk (onderdeel van het) oordeel van de Geschillencommissie deze grief zich richt.
- 4.3 De grieven 1 tot en met 4 van Belanghebbenden keren zich tegen het oordeel van de Geschillencommissie omtrent het (ontbreken van) causaal verband. De Commissie van Beroep is - anders dan de Geschillencommissie - van oordeel dat de schade die Belanghebbenden hebben geleden in beginsel voor vergoeding in aanmerking komt. De grieven treffen derhalve in zoverre doel. Vergeleken moet worden de situatie van Belanghebbenden waarin zij zich thans bevinden met de situatie waarbij de Bank aan de op haar rustende zorgplicht had voldaan. Vast staat dat [naam 2] de gewraakte beleggingen voor rekening en risico van Belanghebbenden niet via de rekeningen van de Bank had kunnen verrichten als zij nader onderzoek had gedaan. Immers, dan had de Bank geweten dat [naam 2] niet beschikte over de vereiste vergunning voor haar (voorgenomen) activiteiten (vermogensbeheer voor derden en vermogensadvies) en had zij, die wetenschap indachtig, geweigerd een beleggingsrekening te openen, althans de transacties voor rekening en risico van derden zoals Belanghebbenden geweigerd. In zoverre staat de schade in condicio sine qua non-verband tot de verweten gedraging.

Weliswaar valt niet uit te sluiten dat [naam 2] had getracht via een andere wijze de gelden op vergelijkbare wijze te beleggen. Echter, zij had - aangezien het beursgenoteerde effectentransacties betreft - daarbij een andere intermediair nodig gehad met toegang tot de beurs. Ook voor die instelling had de wettelijke verplichting gegolden dat zij niet zonder nader onderzoek, gelet op de omschrijving van de activiteiten van [naam 2], haar diensten had mogen verlenen. Uitgangspunt moet daarbij zijn dat als een dergelijke andere instelling was aangezocht, deze instelling aan die verplichting had voldaan. Een andere uitleg zou een effectieve werking van het vergunningenstelsel waarbij de (particuliere) belegger beschermd wordt tegen financiële instellingen die zonder vergunning hun diensten aanbieden, op ontoelaatbare wijze doorkruisen.

Er zijn voorts geen aanwijzingen dat (de bestuurder van) [naam 2] de gelden van Belanghebbenden op andere wijze dan via daytrading op de beurs zou zijn gaan beleggen, zodat niet is gebleken dat (de bestuurder van) [naam 2] de gelden op andere wijze had laten verdampen of had onttrokken. Gelet op het wettelijke systeem van de Wet op het financieel toezicht en artikel 2:96 Wft in het bijzonder, waarbij bescherming voorop staat van de (niet professionele) belegger tegen aanbieders die niet aan de wettelijke of bij wet voorgeschreven vereisten voldoen, alsmede gelet op het verwijt dat de Bank ter zake gemaakt kan worden, is toerekening van de schade aan de Bank naar het oordeel van de Commissie van Beroep ook redelijk.

- 4.4 Vervolgens moet worden beoordeeld in hoeverre er omstandigheden aanwezig zijn die maken dat de schade op grond van eigen schuld als bedoeld in artikel 6:101 van het Burgerlijk Wetboek (deels) voor rekening van Belanghebbenden dient te blijven. De Bank heeft hierop - subsidiair - een beroep gedaan.
- De Commissie van Beroep is van oordeel dat een deel van de schade inderdaad voor rekening van Belanghebbenden moet blijven. Belanghebbenden hebben een zeer substantieel deel van hun vermogen toevertrouwd (aan de bestuurder van) [naam 2], zonder dat is gebleken dat zij zich op enigerlei wijze hebben verdiept in de achtergrond van deze persoon en/of [naam 2], de voorgenomen beleggingswijze en de daaraan verbonden risico's. Dat had van Belanghebbenden wel mogen worden verwacht, zeker nu het vermogen - volgens hun eigen stellingen - voornamelijk bedoeld was voor hun oudedagsvoorziening. Door zonder enig onderzoek een dergelijk substantieel deel van hun vermogen ter beschikking te stellen aan (de bestuurder van) [naam 2], hebben Belanghebbenden ook zelf op belangrijke wijze bijgedragen aan het ontstaan van de schade. Nader onderzoek had uitgewezen dat [naam 2] niet over een vergunning beschikte en overigens een zeer riskante beleggingsstrategie voorstond met hoge kosten die moeilijk te rijmen vielen met de door Belanghebbenden gestelde doelstellingen ten aanzien van hun vermogen (oudedagsvoorziening). De Commissie van Beroep stelt - de wederzijdse bijdrage van deze partijen (de Bank en Belanghebbenden) aan het ontstaan van de schade afwegend - de vergoedingsplicht aan de zijde van de Bank op 50% van de schade. Er is geen aanleiding om in het onderhavige geval af te wijken van deze causaliteitsverdeling omdat de billijkheid deze verdeling, wegens de uiteenlopende ernst van de gemaakte fouten, mede gelet op de andere omstandigheden van het geval, deze eist.

4.5 Belanghebbenden hebben - onbetwist - gesteld ten minste een bedrag van € 1.203.817,- aan schade te hebben geleden. Zij hebben hun vordering bij de Geschillencommissie echter beperkt tot € 999.999,-. Voor vergoeding komt daarom een bedrag van € 499.999,50 in aanmerking. Aangezien partijen bindend advies hebben aanvaard overeenkomstig artikel 38.6 van het huidige Reglement van de Geschillencommissie financiële dienstverlening (Kifid) Bemiddeling en (bindend) advies jo. artikel 14.2 Reglement Commissie van Beroep financiële dienstverlening, is deze beslissing bindend tot een bedrag van € 250.000,-. Aangezien Belanghebbenden grotendeels in het gelijk worden gesteld, zal de Bank in de kosten van de procedure in beroep worden veroordeeld.

5. Beslissing

De Commissie van Beroep:

stelt de volgende beslissing in de plaats voor de beslissing van de Geschillencommissie:

- veroordeelt de Bank tot vergoeding aan Belanghebbenden van een schade ter hoogte van een bedrag van € 499.999,50,

- veroordeelt de Bank in gemaakte kosten, aan de zijde van Belanghebbenden vastgesteld op € 5.160,-- aan gemaakte kosten, alsmede € 500,-- euro klachtgeld voor het beroep.